

Diakoniseret på Lovisenberg

Mari Wirgenes starter 1. februar i nyopprettet stilling som leder for Diakoniseret på Lovisenberg i Oslo. I denne forbindelse har forbundsleder invitert henne ut på café for å få et lite intervju med henne før hun tar fatt på denne spennende jobben.

Først må vi få høre litt om din diakonale bakgrunn så langt, Mari.

Jeg fullførte sykepleierutdannelsen på Lovisenberg i Oslo i 1981. Etter et par år som sykepleier på barneavdelingen på Ullevål sykehus, tok jeg i tillegg Diakonihøyskolen. På hjemmefronten ble det etter hvert mye å gjøre som småbarnsmor til 3, og i kombinasjon med dette hadde jeg en del småstillinger som sykepleier og sykepleierlærer. I 1990 begynte jeg som soknediakon i Østerås og Grinilund menigheter i Bærum. Ved siden av dette har jeg vært timelærer i sjesorg og praktisk diakoni på Diakonhjemmet. I fjor tok jeg teologisk embetseksamen og praktikum ved Menighetsfakultetet.

Teologisk embetseksamen ved siden av full stilling som sokne diakon. For meg høres det ut som om du har flere timer i døgnet enn oss andre?

Det har jeg nok ikke. Men det opplevdes lystbetont å ta fatt på studiene. Behovet for påfyll var stort. I mange år hadde jeg stilt de vanskelige spørsmålene til livet og troen. Ved å fordype meg i teologien, fikk jeg nye innfallsvinkler og dypere innsikt i det å nærme meg slike spørsmål.

Hvorfor går du ikke ut i en prestjobb?

Jeg har valgt en ny diakonal stilling bevisst og helhjertet. Ting har lagt seg så veldig godt til rette slik at jeg tror Gud har en finger med i spillet i dette også. Jeg har fortsatt kall til å tjene kirken gjennom diakonien. Men jeg kan ikke utelukke at Herren en gang i framtiden også kaller meg til en prestatjeneste.

Hvordan oppleves det å slutte etter 11 års tjeneste som sokne diakon i en menighet?

Det er på langt nær med et lett hjerte jeg gjør det. Jeg gjennomgår en sorgprosess over alt jeg

skal forlate. Jeg har stortrivdes som soknediakon, og gjør det fortsatt. Frivillige medarbeidere har vært et viktig satsingsfelt for meg disse årene. Min oppgave har blant annet vært å gi dem oppmuntring og albuerom, og la dem erfare at Gud utrunder underveis. Kirken har en teologi som gjør nettopp ulikheter til en ressurs. Jeg kjenner en veldig respekt for hvert enkelt menneske og for de muligheter som ligger i at vi er forskjellige. Alle har en plass i menigheten og en tjeneste for Gud. Jeg skal innrømme at jeg nok til tider har strevet med en ensomhetsfølelse i tjenesten. Men jeg har hatt frivillige medarbeidere som har gjort det til *sin* gudstjeneste å ta vare på meg og gjort det mulig for meg å være soknediakon Mari i så mange år.

Hvorfor har Lovisenberg gått til det skritt å starte et Diakoniseret?

De har et ønske om enda tydeligere å bli et ressurscenter for diakoni. Innen diakoni har de allerede mye kompetanse, men på denne måten ønsker de å skaffe et redskap for mer å gå ut og tilby sin kompetanse til menigheter og institusjoner. På en måte ønsker de å gjøre mer av det allerede i 130 år har vært Diakonissehusets intensjon, nemlig å utdanne og utruste til diakoni. Så det er ikke nybegynnere som står bak Diakoniseret!

*Du skal være "daglig leder"
– for hva?*

Jeg skal være daglig leder av et team som til å begynne med vil bestå av en fagstilling til og en kontormedarbeider i tillegg til meg selv.

Diakoniseret skal fungere som et møtested og vil gjerne stå til disposisjon for menigheter, organisasjoner og institusjoner både nasjonalt og internasjonalt. Ansatte og frivillige er velkomne til å melde behov for faglig påfyll og stille spørsmål. Likeså å dele erfaringer og komme med innspill til gode idéer som senteret kan formidle videre. Diakoniseret kan ikke løse alle diakonale behov og problemer, men vil være et sted

der en kan komme sammen til kurs og inspirasjonssamlinger. Dessuten vil vi vite noe om hvor en kan lete etter den kompetansen en trenger. Diakoniseret ønsker å forene gode krefter og samarbeide med menigheter, organisasjoner og institusjoner innen diakonien. Mitt ønske framover er å *sammen* tenke strategi for diakonien.

Kan Diakonforbundet være en nyttig samarbeidspartner?

Til det svarer jeg et klart ja. Diakonforbundet ivaretar medlemmenes interesser. Når det gjelder behovet for faglig påfyll og ny inspirasjon kan Diakoniseret bistå Diakonforbundet med konkrete opplegg. DNDF på sin

side kan bl.a. økonomisk og praktisk legge til rette for at forbundets medlemmer kan benytte seg av senterets tilbud om faglig fordypning og utveksling av erfaringer. DNDF rommer også mye kunnskap som kanskje kan komme flere til gode gjennom Diakoniserets arbeid. Så velkommen skal dere være!

Vi vil ta det med oss og ønsker Mari lykke til og Guds velsignelse i dette viktige nybrottsarbeidet som Diakoniseret på Lovisenberg blir.

